

A hangunkat is elveszíthetjük hanyagságból

2011. október 17., hétfő, 11:33 • **Utolsó frissítés:** 2011. október 17., hétfő, 11:50

Szerző: hvg.hu

Rekedt, fátyolos hang, állandó torokköszörülés, szárazságérzet a torokban. A hangképzési zavarok számtalan kellemetlen tünetet produkálhatnak, kezeletlen esetben pedig szervi elváltozásokat, vagy a hang elvesztését is okozhatják.

A hangok képzése során a tüdőből kiáramló levegő miatt a hangszalagok alatt megnövekedett nyomás jön létre, aminek hatására egymástól eltávolodnak, és a kiáramló levegő meg is rezegteti a hangszalagokat. A levegő távozásával a nyomás lecsökken, és ez a rugalmas hangszalagokra szívó hatást fejt ki, így azok ismétellen összezáródnak – magyarázza Holpert Valéria, a Budapesti Fül-orr-gége Központ fül-orr-gégész orvosa. A folyamat következtében keletkező úgynevezett primer gégehang aztán a toldalékcsőben – a hangszalagoktól az orrüregig terjedő anatómiai képletek – alakul át a fülünk által észlelt hanggá.

Kétféle hangképzési zavart lehet elkülöníteni: az organikus (szervi) eredetű, illetve a funkcionális hangképzési zavarokat. Utóbbi esetben látható elváltozás nélkül rekedt, fénytelen a beteg hangja. A két csoport nem különíthető el minden esetben élesen egymástól, mert az organikus zavarok következtében helytelen hanghasználat is kialakulhat, ami az organikus zavar megszűntetése esetén sem hozza meg a várt eredményt: a tisztán csengő, erőteljes, jól modulálható beszéd- és énekhangot. Ugyanakkor a hosszú ideje fennálló funkcionális hangképzési zavarok, a helytelen hanghasználat következtében is kialakulhatnak szervi elváltozások a hangképző rendszerben.

A hangképzés automatizmusának zavara leginkább azoknál fordulhat elő, akik foglalkozásuk miatt rendszeresen túlerőltetik a hangjukat, vagy helytelen énektechnikát alkalmaznak, de még az impulzív természetű gyermekeknél is.

A foniátria az a fül-orr-gégészetre épülő tudomány, amely a hangképzés élettanával, kórtanával, a funkciózavarok diagnosztikájával és kezelésével foglalkozik. Határterületi tudomány, amely a belgyógyász, a gyermekgyógyász, a neurológus, az audiológus, a logopédus, a pszichológus, a stomatológus és a gyógypedagógusok közös munkáját is igényelheti.

A leginkább veszélyeztetett csoportba tartozó egyéneknél a hangszínben, a hangtartásban, a hangmagasságban és a hangerőben illetve annak fokozásában észlelt változások esetén a foniáter segíthet a panaszok kezelésében. Ne várjuk meg, amíg hangunk szinte használhatatlanná válik.

Recommend

Be the first of your friends to recommend this.